

no 210 J6/2005

Dosar nr.293/CA/2005

TRIBUNALUL CONSTANTA
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentinta civila nr. 248

Sedința publică din data de 14.04.2006.

PRESEDINTE -

GREFIER

Pe rol, soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SA, cu sediul în București, nr. sector 5-Sucursala Constanța, cu sediul în Incinta Port, în contradictoriu cu pârâții: DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA, cu sediul în Constanța b-dul Tomis nr.51, AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR pentru Biroul Vamal Ploiești, cu sediul în București str.Matei Milo nr.13, sector 5.

Dezbaterele asupra fondului au avut loc în ședința publică la data de 12.04.2006, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 14.04.2006, când a hotărât...

TRIBUNALUL

Asupra prezentei cauze în contencios administrativ

Prin cererea adresată instanței Tribunalul Constanța secția contencios administrativ și înregistrată sub nr.293/CA/2005 reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și Autoritatea Națională a Vămirilor prin Direcția Regională Vamală București a solicitat anularea Deciziei nr.56/21.04.2005, admiterea contestației formulată împotriva actului constatator nr /2003 și obligarea Biroului Vamal Ploiești la restituirea sumei de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că prin Decizia nr.231/CA/2004 irevocabilă pronunțată în dosarul nr.511/CA/2004 Curtea de Apel Constanța a obligat Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța să soluționeze pe fond contestația formulată de SC SA împotriva actului constatator nr /2003.

Învederează că, Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța nu a soluționat pe fond contestația, ci a desființat actul constatator nr. 2003 și a dispus ca pentru aceeași sumă să se întocmească un nou act constatator de către Biroul Vamal Constanța în temeiul art.185 (39 din O.G.nr.92/2003).

Mai arată reclamanta, că a depus contestația împotriva actului constatator nr. 2003 la data de 23.07.2003, dată la care soluționarea contestațiilor se efectua în temeiul O.U.G.nr.13/2001.

Prin contestația formulată împotriva actului constatator nr /2003 s-a solicitat anularea datoriei vamale în sumă de lei, întrucât s-a făcut dovada că sigiliile containerului erau intacte., iar marfa a început să curgă pe timpul transportului din cauza pereților flexitancului care s-au deteriorat din cauza temperaturilor ridicate.

Apreciază că s-a produs o scădere în greutate a unei mărfi provocată de exceptările legale prevăzute de art.74 lit.a din Decizia DGV nr.471/2002 respectiv forța majoră.

În susținerea cererii au fost depuse înscrisuri.

Legal citată – pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice și-a precizat poziția procesuală și a solicitat pe calea întâmpinării respingerea acțiunii ca nefondată.

Pârâta arată că organul vamal de destinație (Biroul Vamal Ploiești) a întocmit actul constatator nr.257/2003 prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligații vamale și TVA pentru întreaga cantitate de marfă, inclusiv pentru cantitatea de 3112 kg must pierdută.

Contestația formulată de reclamantă a fost respinsă pentru un aspect procedural (lipsa calității de reprezentant), prin Decizia nr.162/12.09.2003.

Întrucât ulterior, reclamanta a făcut dovada calității sale, Curtea de Apel Constanța, prin Decizia nr.231/CA/25.10.2004 a desființat decizia administrativ juridicțională și a dispus soluționarea pe fond a contestației formulate de SC SA.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâta învederează că în mod eronat Biroul Vamal de control și vămuire la interior Ploiești, a procedat la stabilirea obligațiilor în vamă, în condițiile în care Biroul Vamal Constanța ar fi fost competent să efectueze impunerea.

Astfel, s-a dispus prin actul administrativ ca Biroul Vamal Constanța să efectueze un nou act constatator.

În dovedirea apărării a fost depusă documentația care a stat la baza emiterii Deciziei nr.56/21.04.2005.

Direcția Regională Vamală București prin întâmpinare a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

Apreciază că potrivit art.6 din Legea nr.141/1997 direcțiile regionale vamale, birourile și punctele vamale sunt subordonate Autorității Naționale a Vămirilor.

Direcțiile regionale vamale pot reprezenta interesele Autorității Naționale a Vămirilor numai prin delegare de competență, iar potrivit Ordinului circular nr.948/20.08.2004, direcțiile regionale vamale sunt împuternicite să reprezinte interesele autorității vamale în fața instanțelor judecătorești aflate în razele lor teritoriale de competență.

Prin încheierea motivată din data de 26.10.2005 instanța admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției Regionale Vamale București și dispune citarea în cauză a Biroului Vamal Ploiești emitentul actului constatator.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că acțiunea nu este întemeiată.

Potrivit disp. art.165 alin.(1) din H.G.nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal: „Declarația vamală de tranzit constituie titlu executoriu pentru plata taxelor vamale și a drepturilor de import în cazul în care transportatorul nu prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație în temeiul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiri”.

Alin.(2) dispune „Biroul vamal de plecare percepe taxele vamale și drepturile de import devenite exigibile potrivit alin.(1), după ce a solicitat biroului vamal de destinație informații cu privire la sosirea mărfurilor tranzitate și a primit în scris răspunsul acestuia”.

În speță, reclamanta SC SA a înscris în declarația vamală de tranzit cantitatea de 22.930 kg must, solicitând prin actul unilateral ca această cantitate să fie plasată sub regim de tranzit.

Întrucât cantitatea de marfă înscrisă în declarația vamală de tranzit preluată de la Biroul vamal de plecare – Constanța este cea înscrisă, iar la destinație s-a constatat o diferență în minus de 3112 kg – Biroul vamal de destinație Ploiești a întocmit actul constatator nr. /25.06.2003, stabilind diferența de drepturi vamale în cuantum de lei.

În considerarea textelor de lege enunțate, îndreptătit a încheia actul constatator este biroul vamal de plecare, respectiv Biroul Vamal Constanța, situație în care rezultă că în mod corect prin actul administrativ jurisdicțional s-a dispus desființarea actului constatator nr. /2003 încheiat de Biroul Vamal Ploiești.

Punctul de vedere al reclamantei privitor la nerespectarea de către DGFP Constanța a Deciziei nr.231/CA/2004 pronunțată de Curtea de Apel Constanța, nu poate fi primit de instanță, în condițiile în care organul administrativ jurisdicțional procedând la soluționarea cauzei a constatat emiterea actului constatator cu încălcarea dispozițiilor referitoare la competența teritorială a organelor vamale.

Față de considerentele expuse, instanța urmează să respingă ca nefondată cererea formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca nefondată, acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamanta S.C. S.A., cu sediul în București,

nr. sector 5-SUCURSALA CONSTANTA, cu sediul în Incinta Port, în contradictoriu cu pârâtele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA, cu sediul în Constanța bd.Tomis nr.51 și AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR-BIROUL VAMAL PLOIESTI, cu sediul în București str.Matei Milo nr.13, sector 5.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14.04.2006.

PRESEDINTE,

PTR.GREFIER,

.conf.art.261 c.p.c.

semnează,

GREFIER SEF,

red.jud.

pr.pe 27.06.2006

dact.DC/5 ex

pe 29.06.2006